

Grund af en Højkonjunktur for væsentligere Dele af det danske Erhvervsliv og deraf følgende store Skatteindtægter gennem den direkte Skat, delvis paa Grund af nye indirekte Skatter var vokset med ca. 100 Millioner pr. Aar. Desuden anførte Mindretallet, at der trods de nye Skatter ikke blev tilvejebragt et *Forsvarsberedskab*, som efter Mindretallets Mening var blot nogenlunde tilfredsstillende, og at Samfundet — trods Statens stærkt forøgede Indtægter — var meget langt fra at være i *erhvervsmæssig Ligevægt*, idet Landbrugs-erhvervet stadig havde meget slette Kaar i Forhold til andre Erhverv.

Under saadanne Forhold at belaste Samfundet med meget store Skattebeløb ansaa Mindretallet for meget betænkeligt, idet der ikke kunde ses bort fra Muligheden af, at den Højkonjunktur, som visse betydelige Erhvervsgrupper nu nød godt af, vilde ophøre, hvilket maatte betyde, at Skatteindtægterne svigtede væsentligt samtidig med, at der blev forøget Arbejdsløshed.

Med Hensyn til *Enkeltheder* i Lovforslaget fremsatte Mindretallet en Række Indvendinger:

1. Efter Mindretallets Mening burde Merindkomstskatten saa vidt muligt kun ramme Indtægter, som er *skabt paa Grund af Statsmagts Monopolisering* af Virksomheder. Mindretallet fandt det derfor urigtigt, at *udenlandsk Fortjeneste*, som for Aktieselskaber paa Grund af, at det her drejer sig om Dobbeltbeskatning, er skattefri, ikke fik en tilsvarende Behandling, naar det drejer sig om Merindkomstbeskatning, som naar det drejer sig om Tillægsskat, og det ikke mindst under Hensyn til det danske Samfunds store Interesse i, at saadanne Virksomheder udbygges, saa der herigennem skaffes udenlandsk Valuta til Supplering af den Valuta, som skaffes gennem andre Eksportvirksomheder. — Ud fra samme Synspunkt fandt Mindretallet det betænkeligt at angive 3 bestemte *Sammenligningsaar*. Mindretallet vilde have fundet det ønskeligt, om Skatteyderne inden for f. Eks. Tiden 1925-26—1935-36 blev frit stillede med Hensyn til Valg af 3 sammenhængende Aar som angivende Skatteydernes normale Indkomst.

2. Mindretallet ansaa det for principielt urigtigt, at *Tillægsskatten* ikke blev lignet efter Skatteevne, men efter en *vilkaarlig valgt Indtægtsgrænse*.

3. Mindretallet fandt det endvidere betænkeligt paa et *Tidspunkt*, hvor f. Eks. Aktieselskaber havde aflagt Regnskab og fordelt den i det forløbne Aar indvundne Fortjeneste, at komme med Krav om nye meget store Skatteudgifter, navnlig hvor det drejer sig om Merindkomstskat, et Forhold,